

Гората

Бухал буха нейде във горите...

Ей го там, сгущен е на бора сред иглите.

А до него чухал – пръв другар,

и той стои в короната на бора стар.

Мили хора,

не сечете гората !

Туй е дом на птицата със човката кръстата,

на враната, на коса черен, на врабчето и на гарвана наперен.

Дом е и на хубавата сойка,
не е тя първа песнопойка,
но със красотата си на цялата гора е знайна
и от нея няма по-омайна!

И фазана крие се в гората,
Меки и красиви са перата на тази птица лекокрила,
а опашката на стрък е свила.

Бликтат, бликат бистрите потоци,
квакат вътре едрите жабоци,
припкат по поляните сърнички,
пеят във небето птички.

Ах гората,
таз грижовна майка,
През сезоните е цветната мозайка!
Краси тя планетата, Земята...
Сътворява чудесата!

Стефания Бойкова Александрова
17 СУ „Дамян Груев“ 5б клас

